

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

ΟΤΑΝ ΓΕΝΝΙΟΤΑΝ ΤΟ «ΚΙΝΗΜΑ» ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΩΝ...

Τι θα «γεννήσουν» οι πλατείες;

Είναι νωρίς, είναι πολύ νωρίς για να μιλήσει και να εκτιμήσει κάποιος τον κοινωνικό και τον πολιτικό απόχο των πρώτων κινητοποιήσεων των πολιτών στις πλατείες των μεγάλων πόλεων της Ελλάδας.

Το μέγεθος όμως της συμμετοχής, αυτής της πρωτόγνωρης για την πρόσφατη ελληνική κοινωνία και πολιτική ιστορία ετερόκλητης, νεανικής κυρίως, υπερκομματικής και ειρηνικής κινητοποίησης, που ξεπερνάει τις σημερινές οργανωτικές ικανότητες για κινητοποιήσεις πολιτών (πλην εξαιρετικών περιπτώσεων) σχεδόν όλων των κομμάτων και συνδικάτων της χώρας, μαζί με την πολύπλευρη κρίση της Ελλάδας, μας υποχρεώνει να διατυπώσουμε οριομένες πρώτες απόψεις.

Στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα και σε άλλες ελληνικές πόλεις χθες, μέσα σε ένα κλίμα κοινωνικής και πολιτικής δυσφορίας και ασφυξίας, λόγω των πολλαπλών μας αδιεξόδων, χρησιμοποιώντας και τις επικοινωνιακές και οργανωτικές δυνατότητες των νέων μέσων του διαδικτύου, ένας σημαντικός αριθμός πολιτών, άφος τους καναπέδες του και τον ιδιωτικό του χώρο και βγήκε στις πλατείες για να διαμαρτυρηθεί.

Το μέγεθος της συμμετοχής του κόμιου, αλλά και η επιχειρηματολογία των πρώτων «ανεπίσημων εκπροσώπων» των κινητοποιημένων πολιτών, δείχνει σύγκλιση στις πλατείες όχι μόνο ατόμων που δεν αντέχουν άλλο, χωρίς να μπορούν όπως είναι φυσικό, τουλάχιστον σε αυτό το στάδιο, να διατυπώσουν μια εναλλακτική, συνολική και ρεαλιστική πρόταση άροτρος των αδιεξόδων μας, το μέγεθος των κινητοποιήσεων δείχνει και σύγκλιση-συμπόρευση στις πλατείες πολιτικοποιημένων πολιτών και θεματικών κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος μας.

Πάντως, αξίζει να σημειωθεί πως τις χθεσινές κινητοποιήσεις, που μένει να αποδειχτεί πως οι ίδιες θα διαχειριστούν την πολιτική τους αυτονομία, πέρα από τις αυτόνομες πολιτικοποιημένες φωνές, επικοινωνιακά και πολιτικά, προσπάθουν να τις αφαντάρουν αλλά και να τις εντάξουν στις δικές τους αιτίες και ερμηνευτικά πλαίσια, ΜΜΕ όπως ο ΣΚΑΙ και ο ΑΝΤ, μετωπικές εφημερίδες της δεξιάς όπως η «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», αλλά και λαϊκίστικα blog και sites που αβαντάρουν κινητοποιήσεις τύπου Κολλάτου.

Εχει σημασία επίσης, όπι κατά τη

διάρκεια των χθεσινών κινητοποιήσεων, τα κόμματα της ελληνικής Αριστεράς, τουλάχιστον στις άμεσες διαδικτυακές τους φωνές, «σιωπούσαν» αμήχανα...

Η διάρκεια, το μέγεθος, η οργανωτική και η πολιτική υπόσταση που ενδεχομένως θα αποκτήσουν οι κινητοποιήσεις των αγανακτιομένων πολιτών, οι μάχες «ελέγχου» που θα δοθούν, ή η πολιτική τους αυτονομία είναι ζητήματα προς διερεύνηση ακόμα. Ταυτόχρονα όμως είναι και κεφαλαιώδη ζητήματα, για να κρίνουν το πολιτικό μέλλον και τον πολιτικό απόχο αυτών των κινητοποιήσεων. Αυτό που αξίζει να συγκρατήσουμε σε αυτό το στάδιο, είναι, πως σε ένα δύσκολο και ρευστό κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον, ίσως, το ξαναγράφω, ίσως, γεννιέται

μια νέα υπό διαμόρφωση συλλογική μεταβλητή, που χρειάζεται να αποκτήσει διάρκεια, οργανωτικά, πολιτικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά, έστω και γενικά, έστω και «χαλαρά», για να επηρεάσει ουσιαστικά τα πολιτικά πράγματα της χώρας.

Σε κάθε περίπτωση όμως, αυτό που συνέβη χθες και ίσως επαναληφθεί σήμερα, αύριο και μεθαύριο, είναι, κοινωνικά, πολιτικά και επικοινωνιακά σημαντικό, αν και το ξαναγράφω είναι νωρίς ακόμη για να βγάλουμε συμπεράσματα...

Αυτό που συνέβη χθες είναι σημαντικό.

Είναι σημαντικό συν τοις άλλοις γιατί σε μια «κουρασμένη», «γερασμένη» και τουλάχιστον ως τώρα «προβλέψιμη» πολιτικά και εκλογικά νεοελληνική κοινωνία, όπου ένα ευάριθ-

μο κομμάτι της νέας της γενιάς, μιας γενιάς χωρίς πολλές προοπτικές, «εκφράζεται» ως τώρα πολιτικά μέσα από την αποχή, χθες βγήκε στις πλατείες της χώρας για να διαμαρτυρηθεί ειρηνικά.

Αν αυτή η χωρίς δική της ευθύνη αδιεξόδη νέα γενιά πολιτικοποιηθεί, προς μια προοδευτική κατεύθυνση, ίσως μπορέσει όχι μόνο να αποστέρεται σημαντικές, αλλά και να μπολιάσει την κοινωνία, το δημόσιο βίο της χώρας και τους θεσμούς της με νέο δημιουργικό, αποτελεοματικό και ελπιδοφόρο τρόπο...

Ο δρόμος αυτός όμως είναι μακρύς και ιδιαίτερα δύσκολος... Είναι ιδιαίτερα δύσκολος και γιατί η πολιτική και κοινωνική χειραφέτωση σε καιρούς κρίσης είναι πιο εξαίρεση και όχι ο κανόνας...